

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. június 10.
Évközi 10. vasárnap

A jóság forrása

A mai evangélium kapcsán az a kérdés merül fel bennünk, miért támad olyan gondolat az emberekben, hogy Jézus az ördöggel, a gonosz lélekkel szövetkezve képes csodákat tenni? Micsoda lehetetlen gondolat! Milyen furcsa elképzelés! Honnan jut egyáltalán ilyen bárkinek is az eszébe?

Talán az lehet a háttérben, hogy az emberek nem látnak tovább az adott pillanatnál, helyzetnél. Látnak egy rendkívüli cselekedetet Jézustól, nem értik azt, nem ismerik annak hátterét, meg sem próbálják más szemszögből vagy nagyobb távlatból értékelni a történeteket, hanem azonnal ítéletet alkotnak, gyors magyarázatot keresnek. Az ítélkezésnél lényeges szempont, hogy mindenki magából indul ki. A jószándékú ember általában másokról is jót feltételez, míg a rosszindulatúak mások cselekedeteiben is rossz indítékokat látnak.

Isten mindent jónak teremtett, de az ember képes mindent elrontani. Isten, az élet teremtője, képes a rosszat jóvá

alakítani, a bennem lévő rosszat is. Amikor a magunk vagy mások hibájából rossz körülmények közé kerülünk, akkor egyet tehetünk: imádkozunk Istenhez a változásért, a rossz jóvá alakulásáért.

A szenvedés, a súlyos betegség is ilyen helyzet. Nincs biztosíték arra, hogy a helyzet változni fog, főként arra nincs, hogy rövid időn belül jóra fordul minden, mégis bizalommal kell kérnünk és várunk Isten segítségét. És ha ez a segítség megérkezik, akkor nem szabad

akadályoznunk annak megvalósulását, főként akkor nem, ha Isten minket akar átalakítani.

Keresztény emberként hiszünk abban, hogy Isten a jó forrása. A bűn, a rossz megtapasztalása a világban nem kényszeríthet minket arra, hogy elszakadjunk a jóság forrásától, hanem éppen arra ösztönöz minket, hogy visszatérjünk hozzá. Isten számunkra a megújulás forrása. Keressük és tegyük meg mindig az ő akaratát, s akkor a jó növekedni fog bennünk.

Isten megbocsát

Az ember régi tapasztalata, hogy a bűnök megbocsátása Isten joga. Bűneink terhe alól nem oldozhatjuk fel magunkat és más embertől sem kaphatunk feloldozást.

Az irgalmas Isten bocsát meg nekünk, akihez a hívő ember fordul. Aki nem hisz Istenben, annak nincs kihez fordulnia bűnei bocsánataért. Tehát már önmagában a bűnbánat, a bocsánatkérés azt jelzi, hogy hiszünk az irgalmas Istenben, és hiszünk abban, hogy ő nem büntetni akar minket, hanem kész a megbocsátásra.

A bűnbánat sokaknál Istentől vagy a bűnökért járó büntetéstől való félelemből ered. Ezzel szemben a tökéletes bűnbánat azt jelenti, hogy nem félelemből, hanem Isten iránti szeretetből fájjaljuk bűneinket.

Tökéletesen szeretni

Mindenható Isten! Te minden embert üdvözíteni akarsz és ezt a szándékosat minden emberrel közlöd. Te ébreszted fel bennünk a vágyat, hogy téged keressünk, neked szolgáljunk és földi életünk után is veled legyünk majd az örökkévalóságban.

Ugyanakkor felismerjük azt is, hogy a gonosz lélek le akar téríteni minket az üdvösség útjáról. Segíts minket, Istenünk, hogy a kísértéseket felismerjük és visszautasítsuk! Segíts, hogy üdvözítő akaratod megvalósuljon és eljussunk az üdvösségre!

Segíts megtanulni és gyakorolni a szeretetet. Legyen bennem nagylelkűség! Legyen bennem igazi szeretet! Taníts meg engem tökéletesen szeretni!

Évközi 10.
vasárnap
Ter 3,9-15
2Kor 4,13-5,1
Mk 3,20-35

Hétfő
Szent Barnabás
ApCsel 11,21b-26;
13,1-3
Mt 10,7-13

Kedd
1Kír 17,7-16
Mt 5,13-16

Szerda
1Kír 18,20-39
Mt 5,17-19

Csütörtök
1Kír 18,41-46
Mt 5,20-26

Péntek
1Kír 19,9a. 11-16
Mt 5,27-32

Szombat
1Kír 19,19-21
Mt 5,33-37

Évközi 11.
vasárnap
Ez 17,22-24
2Kor 5,6-10
Mk 4,26-34